

Hazrat Mirza Nasir Ahmad

Khalifatul Mesih III

Bila je noć između 7. i 8. novembra, 1965. kad je Hazrat Mirza Mahmud Ahmad. Khalifatul Mesih II preselio na ahiret u Rabvi, nakon duže bolesti. *Inna lillahi va inna ilejhi radži'uun*. On je trebao biti sahranjen slijedećeg dana, ali prema propisima, bilo je obavezno da prije sahrane novi Khalifa mora biti izabran u toku narednih dvadeset četiri sata i on će voditi *dženaza* namaz. Odatle, članovi izbornog tijela su bili pravovremeno obaviješteni i ovo je takođe bilo objavljeno u novinama. Veliki broj ovih članova se okupio u Rabvi i zasjedanje je bilo zakazano uveče, 8. novembra poslije jaciye namaza. Sjednicom je predsjedavao Hazrat Mirza Aziz Ahmad, glavni sekretar Sadr Andžuman Ahmadiyya. Uz ponizne molitve, Hazrat Mirza Nasir Ahmad je bio izabran prevladavajućom većinom glasova.

Nakon izbora, Hazrati Sahibzada Mirza Tahir Ahmad (mir neka je na njemu) i Maulana Jalaludin Shams su govorili o blagoslovima *Khilafeta* i o Božijoj ruci koja je djelovala (rukovala) iza izbora Hazrati Mirze Nasir Ahmada kao trećeg Khalife Džemata. Izgledalo je kao da je svako osjećao duboki mir u ovom kritičnom vremenu. U ovom času, Hazrat Mirza Nasir Ahmad je sjedio u zadnjim redovima sjeverne strane hola za namaz i na binu ga je doveo Hazrat Mirza Tahir Ahmad, naš četvrti Imam i Khalifa. Članovi koji su bili prisutni u džamiji insistirali su da primi njihov *bai'at* (zakletva) u samom tom momentu. Suznih očiju i teška srca zbog smrti svog Khalife i naravno svoga oca, on je došao u *mihrab* džamije. Uzeo je *bai'at* (zakletvu) od ljudi koji su sjedili u holu. To je bio takav prizor da su ljudi koji su bili prisutni nastojali da se natječu (nadmeću) jedan s drugim za davanje *bai'ata* (zakletve). Svako je žudio da se priključi (pridrži, pristupi) ovoj uzvišenoj ceremoniji. Ljudi, koji nisu mogli držati njegovu ruku, stavili su svoje ruke na ramena osobe ispred sebe formirajući tako lanac koji je bio povezan sa rukom novoizabranog Khalife.

Nakon *bai'ata* (zakletva), on se obratio publici i poslije učenja *tashahhuda*, *Ta'avvuz* i *sure Fatiha* rekao je:

Ovo je svečana obaveza, koju sam ja napravio znajući da je Bog Jedan i Svemoćan i Svuda prisutan i da On zna neviđeno, i da je proklet onaj ko se u ovom času ponaša lažno (prevarantski). Ja pred svima vama obećavam da ću nastojati koliko god je u mojoj moći da poruku islama prenesem u cijelom svijetu i da svakoga od vas tretirati s ljubavlju i simpatijom. Kako ste vi stavili težak teret odgovornosti na moja ramena, ja očekujem da ćete mi pomagati s molitvama i iskrenim savjetom da Allah primi takav posao od mene, što je neophodno za propagiranje islama i Ahmediyyata.

Ja znam da nisam jako obrazovan, i da sam neiskusna i slaba osoba. Kad je moje ime bilo predloženo, ja sam drhtao (se tresao, cvokotao) i mislio sam, ko sam ja? Istovremeno sam mislio da, kad je naš učitelj, Obećani Mesija je sebe smatrao poniznom osobom i Allah mu je pomogao cijelim putem, onda, On će takođe meni pomoći. Odatle, moja molba svima vama je da mi pomognete sa svojim molitvama da ispunim svoje dužnosti na najbolji mogući način.

Hazrat Mirza Nasir Ahmad je bio najstariji sin Hazrat Khalifatul Mesiha II. Akademski, on je bio *Mualvi Fazil* (najviši stepen u arapskom jeziku u Pakistanu), diplomirao je na Oxford univerzitetu i bio je *hafiz* Časnog Kur'ana. Po završetku obrazovanja, radio je kao direktor *džemije Ahmadiyya* (fakultet za pripremanje misionara) i kasnije kao direktor Talimul Islam Koledža. Ovaj koledž je dobio odliku (odlikovanje, čast) da je započeo diplomatske razrede u udaljenim oblastima provincije.

Nakon što je postao Khalifa Džemata izdao je *tahrik* nazvanu Fazl-i-Omar Fondaciju (Zavod, Ustanovu) za skupljanje miliona rupija u spomen na Syedna Hazrat Khalifatul Mesih II.

Njegov cilj je bio da napravi (proizvede) obrazovnu literaturu za Pokret, i dajući privlačne nagrade vrijedne hiljade rupija učenjacima Džemata za pisanje naučnih teza koje su bile davane svake godine.

Iz fondova Fondacije bila je konstruisana glavna (važna) zgrada za centralnu biblioteku Džemata. Bila je konstruisana prelijepa građevina za centralni ured fondacije takođe iz njenih fondova.

U toku svog *khilafata*, utemeljio je izdavačku kuću po imenu *Idaratul Musannaftin*, koja je objavljivala neophodnu literaturu za Džemat.

On je bio prvi Khalifa koji je posjetio Afričke zemlje što je stvorilo veliki vjerski ushit u džematima ovih zemalja. U Londonu je održana velika konferencija o raspeću Isa a.s. (Isusa Krista) prema izvještajima bilo je proračunato da je oko četiri miliona ljudi imalo dobrobit (korist) od rada ove konferencije.

Bilo je konstruisano nekoliko džamija u raznim Evropskim zemaljama. On je položio kamen temeljac džamije u Španiji, koja je prva džamija konstruisana nakon sedam stotina godina slabljenja (opadanja) muslimanske uprave u toj zemlji. Nakon njenog završetka, ceremoniju njenog otvaranja je obavio Hazrat Mirza Tahir Ahmad (mir na njega) pošto je Hazrat Mirza Nasir Ahmad do tog vremena preselio na ahiret.

Imao je jaku želju da objavi Kur'an u velikim brojevima i proširi ga širom svijeta za što je napravio dogovore (sporazume) da Časnu Knjigu objavi po umanjenoj cijeni. Kroz različite misije u mnogim zemljama svijeta, ona je bila stavljena u velikim brojevima u hotelima, bibliotekama i drugim javnim mjestima nekoliko zemalja.

On je pripremio da se objavi više od stotinu hiljada kopija proslavljene knjige Obećanog Mesije nazvane *Filozofija učenja islama* i bila je raspodijeljena u raznim zemljama.

On je izdao još jednu veliku šemu po imenu *Waaq-i-'Aarzi (volonterski rad za neki određen period u dobrobit ahmadija džemata)* koja se pokazala izuzetno korisnom u napretku džemata. Ovom šemom, ljudi su posvećivali NE cijeli svoj život, nego manje periode u toku kojih su služili (radili) u raznim džematima. Profesionalci, kao što su doktori radili su u bolnicama i klinikama Džemata.

On je pokrenuo *Nusrat Jahan Schemu* i pod ovom šemom su učitelji i doktori bili poslani u Afriku, što se za ove zemlje pokazalo od pomoći u obrazovanju poljima zdravstvene brige. Ova šema je od vladinih organa relevantnih zemalja bila visoko pohvaljena.

U sjedištu, u Rabvi, je izgrađena prelijepa centralna džamija, *Džam'ia Masdžid* koja je nazvana *Mesdžid Aqsa* čija gradnja je koštala oko milion i po rupija. Sav trošak je bio plaćen od strane samo jednog čovjeka, Seth Mohammad Siddiq Bani, poslovnog čovjeka iz Indije.

Osim gore spomenutih dostignuća mnogo je više poslova (radova) koje je on obavio koji ne mogu biti objašnjeni u ovom kratkom članku. Svi od njih su na raspolaganju u literaturi Džemata, magazinima i novinama i tamo se mogu naći.

Na kraju je preselio na ahiret u noći između 8. i 9. juna 1982. zbog srčanog udara. *Inna lillahi ve inna ilejhi radži'uun*. Neka mu je mir i da Allah u Dženetu uzdigne njegov status. *Amiin*.

Poslije njegove smrti Hazreti Mirza Tahir Ahmad bio izabran kao IV halifa u našem džematu, koji vodio njegovu džezaza namaz.